

Mødet den 11. Maj 1922.

Fraværende: M. Brammer, K. Moustén, J. Chr. Møller, Marthin Pedersen, Vald. Pedersen, M. Simonson og Mariane Thomsen.

1. (J. Nr. 100—1922). **Meddelelse fra Indenrigsministeriet om bevilget Statstilskud til Detailhandler P. Thorups Byggeforetagende.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 148—1922). **Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende Valg af Tilsynsførende med Biografteatrene.**

Henvistes til det nedsatte Udvalg.

3. (J. Nr. 125—1922). **Skrivelse fra Kirkeministeriet vedrørende Kirkebetjentenes Honorar.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 10¹¹—1922). **Skrivelse fra Amtsrådet om Valg af 2 Medlemmer til Bestyrelsen for Ting- og Arresthuset.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 52¹—1922). **Meddelelse fra det til Forhandling med Hjelpekassen nedsatte Udvalg i Anledning af et Andragende fra Arbejdernes Fællesorganisation om ekstra Hjælp til Arbejdsløse.**

Udvalget meddeler, at da der ikke kan opnaas Enighed, henvises Sagen til Byrådets Afgørelse.

Formanden erindrede om, at der oprindeligt var budgetteret 200000 Kr., til Hjælpekassen, men da det viste sig nødvendigt at reducere Budgettet, blev Summen nedsat til 150000 Kr. Hjælpekassen ønskede at beholde den oprindelige Sum, men ved Forhandling med Budgetudvalget enedes man om, at Bestyrelsen først skulde søge at administrere paa Lovens Grund, hvilket faktisk ikke havde været Tilfældet i Krigsaarene. Det nyttede ikke, at Byraadet søgte at gennemføre Sparsommelighed, naar andre Institutioner ikke var indforstaaet hermed, men blot stillede Krav og saa lagde Ansvar paa Byraadet. Naar Hjælpekassen nu ikke mente at kunne klare sig, skyldtes det vel de forværrede Forhold paa Grund af Lockouten m. m. Det foreliggende Andragende havde været sendt til det nedsatte Udvalg, men var kommet tilbage uden nogen Indstilling, og Sagen vilde derfor udgaa af Dagsordenen og blive sendt tilbage til Udvalget, som saa maatte komme enten med en Fællesindstilling eller med Særindstillinger.

Udgik af Dagsordenen.

6. (J. Nr. 23¹—1922). **Aarhus Museums Regnskaber for 1921—22.**

A. S n e u m agtede ikke at kritisere Regnskab, men vilde gøre opmærksom paa, at Regnskab for den historiske Afdeling balancerede med ca. 2500 Kr., og heraf var Medlemsbidraget kun 28 Kr., saa der var næppe noget stort Medlemstal. Resten af Pengene var Tilskud fra Stat og Kommune. Man burde vist ind paa en lidt anden Driftsform for Aarhus Museum, for den nuværende Bestyrelse gjorde vist kun lidt for at slaa til Lyd for Institutionen, til Trods for, at den nok var værd at anbefale. Taleren vilde derfor henstille til Bestyrelsen at appellere lidt mere til Publikum.

Formanden oplyste, at der for nylig fra Ministeriet var kommen en Henstilling til Bestyrelsen for den gamle Borgmestergaard og Bestyrelsen for Museet om at faa et nøjere Samarbejde i Stand end hidtil, og det kunde maaske hjælpe.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 23³—1922). **Beretning om Aarhus Folkebibliotek for 1920—21.**

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 176—1922). **Skrivelse fra Kommunernes Kulkontor angaaende Kredsmodet i Aarhus den 22. ds.**

Til Delegerede ved Mødet valgtes Belysningsudvalget.

9. (J. Nr. 119—1922). **Andragende om Aflysning af Kørsel gennem Maren Smeds Gyde.**

Politimesteren og Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

10. (J. Nr. 138—1922). **Indstilling fra Bestyrelsen for Observatoriet om Ansættelse af en Gartner m. m.**

Formanden henviste til det foreliggende Udkast fra Observator angaaende Forretningsorden for Observatoriet. For at Observatoriet kunde komme til at svare til sit Formaal og eventuelt senere indgaa som Led i det jydske Universitet, maatte der en Udvikling til, som selvfølgelig kunde komme lidt efter lidt. Et Led i denne Plan var det foreliggende Forslag om Ansættelse af en Gartner. Der skulde ikke i Aar nogen Bevilling til, idet de 2400 Kr., han skulde lønnes med, var opført paa Budgettet dels til Medhjælp, dels til Vedligeholdelse af Anlægget derude. Manden skulde tillige hjælpe Observator ved hans natlige Observationer, idet det havde vist sig upraktisk ikke at

have en fast Medhjælper ved dette Arbejde, og Medhjælp var nødvendig. Naar Observatoriet maa-
ske ikke i de senere Aar havde gjort den Fyldest,
man kunde ønske, skyldtes det, at Observator i 3
Aar havde været indkaldt til Militærtjeneste, men
Udvalget tvivlede ikke om, at det fremtidig vilde
gaa godt, især naar han fik den foreslaaede
Medhjælp.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 177—1922). **Spørgsmaalet om Husleje-
møvnenes Bibeholdelse.**

Formanden gjorde opmærksom paa den
ny Lov, hvorefter Huslejemøvnene fremdeles kunde
opretholdes, naar Kommunen ansøgte Ministeriet
derom inden Udgangen af Maj Maaned.

H. P. Christensen anbefalede, at man i
saa stor Udstrækning, som Loven tillader, bibehol-
der Huslejemøvnene for det kommende Aar. I
større Byer som Aarhus fandtes der endnu ikke
tilstrækkelige Lejligheder, hvorfor det vilde være
farligt at undvære Loven.

P. Petersen troede ikke, det var den rig-
tige Vej til at komme Bolignøden til Livs. Hus-
lejeloven var en Tvangsforanstaltning, som havde
medført, at man var kørt fuldstændig fast, idet
man paa Grund af Bolignøden ikke vilde ophæve
Huslejeloven, og paa Grund af Huslejeloven vilde
ingen bygge. Det saa ogsaa mærkeligt ud, at me-
dens de Næringsdrivende med Butikker havde ar-
bejdet ihærdigt for at komme af med de Tvangs-
foranstaltninger, der angik dem selv, saa maatte
der slet ikke røres ved de Love, der angik deres
Husværter; det var ikke meget logisk. Der var
næppe Tvivl om, at ikke saa faa Byer nu gik
bort fra Huslejeloven, og saa kunde man jo se,
hvordan Forholdene udviklede sig der; det blev

næppe saa galt, som mange mente. Taleren vilde anbefale, at man i hvert Fald ikke stemmer for at gaa til Ministeriet med Ansøgning om at beholde Loven.

Formanden syntes, at selv om Huslejenævnene maaske ved visse Lejligheder kunde have været lidt mere varsomme, havde de gjort en god Gerning ved at forhindre, at Huslejen blev skruet usømmelig højt op. Men der var ogsaa en anden Side af Sagen. Paa Landet havde der været frit Slag, hvorfor Landejendommene var steget til mægtige Priser, og nu ramlede det sammen under de nedadgaaende Konjunkturer. Havde Huslejen i Byerne været fri, var det sammæ sikkert blevet Tilfældet her, og naar saa den Tid kom, at der var Boliger nok, vilde det bevirke den ene Fallit efter den anden. Det var derfor et Gode, at Huslejeloven havde afværget en saadan Spekulation. Taleren vilde anbefale, at man fremdeles holder fast ved Nævnene, og selv om der var Grænser for Huslejens Stigning i ældre Ejendomme, forhindrede det jo ikke Folk i at bygge nye Huse, idet de jo der selv kunde bestemme Huslejen.

Det vedtoges at anmode Ministeriet om, at den ny Huslejelov bliver gældende for Aarhus Kommune.

12. (J. Nr. 129—1922). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om **Fastsættelse af en mindre Entré for Benyttelse af de offentlige Badeanstalter.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget foreslaar til Vedtagelse i Byraadet, at der fastsættes en mindre Entre for Benyttelsen af de offentlige Badehuse i den kommende Badesæson.

Grunden hertil er, at Udgifterne til Driften i Aar og fremtidig vil stige betydelig som Følge af, at man har maattet tilstaa Opsynet betydelig højere Løn end hidtil efter Fagforeningens Krav. Udgiften ved Badeanstaltnes Udsættelse og Indtagelse, Reparationer og Drift andrager nu mellem 50- og 60000 Kr. aarlig, foruden eventuelle Ekstraudgifter foranlediget ved Stormskade o. l.

Udvalget formener desuden, at en lille Entre vil hjælpe til at komme de Misbrug af Anstalterne, som der hidtil har været ført Klager over, til Livs, nemlig at unge Mennesker bader 4 à 5 Gange daglig. For at Betalingen ikke skal afholde nogen fra at benytte Badeanstalterne, foreslaar Udvalget, at Entreen fastsættes til 10 Øre for Voksne og 5 Øre for Børn. Fra 7—8 Morgen gratis Adgang.

Udvalgsmedlem Marthin Pedersen har paa Grund af Sygdom ikke deltaget i Forhandlingen om denne Sag«.

P. P e t e r s e n forelagde Indstillingen og anbefalede, at man tog en lille Entre for at bøde lidt paa de store Udgifter og i nogen Grad forhindre Misbrug. Naar Entreen blev sat saa lavt, kunde det næppe afholde nogen fra at bade, tilmed naar der var en gratis Morgentime. Entreen kunde vel omtrent slaa til til Lønning af Opsynet.

H. P. C h r i s t e n s e n kunde for saa vidt godt gaa med til at fastsætte en Entre paa visse Tider af Dagen for at forhindre alt for stort Tilløb af unge Mennesker, der undertiden badede flere Gange daglig. Men den foreslaaede gratis Time var uheldig, idet de, der havde mindst Raad til at betale, var afskaaret fra at bade paa denne Tid, naar de skulde møde paa deres Arbejdsplads Kl. 7 à 8. Taleren kunde bedre tænke sig, at

det blev gratis Kl. 12—2 og 5—7, idet saa de mange Lærlinge o. l. strømmede fra Arbejdspladserne, og de trængte særlig til at bade. Maaske burde der ogsaa være en Bestemmelse om, hvor længe man maatte opholde sig paa Badeanstalterne. Taleren vilde henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage og overveje en Ændring af Tidspunktet for gratis Adgang.

A. S n e u m støttede H. P. Christensens Forslag, ogsaa fordi hele Udvalget ikke havde deltaget i Indstillingen. Betalingen var jo ikke stor, men for en Familie med nogle Børn betød det dog noget, og der skulde nødig lægges Borgerne Hindringer i Vejen for at nyde godt af Sommerbadene. Taleren kunde gaa med til en lille Entre, naar der blev passende gratis Perioder.

P. P e t e r s e n havde intet imod at tage Sagen tilbage, naar der ellers i Principet var Enighed om Forslaget. Tiden for gratis Adgang var jo ikke noget Kardinalpunkt og kunde nærmere overvejes.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

13. (J. Nr. 78—1922). **Andragende om Tilladelse til at nedlægge en Lejlighed i Rosenkrantzgade Nr. 18.**

Udvalget for Bygninger og Inventar kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at den Del af Stueetagen, som ikke agtes anvendt til Butik, bibeholdes som selvstændig Beboelseslejlighed.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 22¹—1922). **Købekontrakt med Ostehandler Fr. Larsen angaaende en Grund ved Frederikshøj.**

Godkendtes.

15. (J. Nr. 122—1922). **Meddelelse fra Lønudvalget angaaende Nedsættelse af Dyrtidstillæget til Pensionister efter 1. Oktober 1919.**

Følgende Meddelelse forelaa:

»Til behagelig Efterretning og videre Meddelelse til de respektive Udvalg undlader man ikke at meddele det ærede Byraad, at Dyrtidstillæget til Pensionister, pensionerede efter 1. Oktober 1919, fra 1. April d. A. til 30. September d. A. i Henhold til Statistiske Efterretninger af 3. Februar 1922 angaaende Prisniveauet — Detailpriserne Januar 1922 — er nedsat til Kr. 594,00 aarlig for gifte og Kr. 396,00 for ugifte med den Begrænsning, at Dyrtidstillæget ikke maa overstige 33 % af Pensionen for gifte og 22 % af Pensionen for ugifte«.

Toges til Efterretning.

16. (J. Nr. 136—1922). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Nedsættelse af Dyrtidstillæget til Pensionister, pensionerede før 1. Oktober 1919.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Lønudvalget indstiller, at Satserne for Beregning af Dyrtidstillæg til Pensionister, pensionerede før 1. Oktober 1919, i Tiden fra 1. April 1922 til 30. September 1922 nedsættes med 5 %, og at Dyrtidstillæget til Understøttede for samme Tidsrum udbetales efter de for Januar Kvartal gældende Regler.

I Henhold hertil vil Dyrtidstillæget for Tiden 1. April 1922 til 30. September 1922 være at udbetale efter følgende Regler:

Pensionister:

For de Pensionister, som bor indenfor Bygrænsen, foreslaas udbetalt en Dyrtidshjælp, der for Tiden fra 1. April 1922 til 30. September 1922 udgør Halvdelen af 22,5 % af den aarlige Pension, for saa vidt denne er 2000 Kr. eller derover, Halvdelen af 30 %, for saa vidt den

er mellem 1000 og 2000 Kr., Halvdelen af 37,5 %, for saa vidt den er mellem 700 og 1000 Kr., og Halvdelen af 45 %, for saa vidt den er under 700 Kr., dog saaledes, at Dyrtidshjælpen udgør mindst 100 Kr. aarlig for de Pensionister, hvis Pensiuering overtoges af Kommunen fra Politiets Understøttelsesforening den 1. Oktober 1905, og ellers mindst 225 Kr. aarlig.

Dyrtidshjælpen udbetales med $\frac{1}{12}$ ved Udgangen af hver Maaned.

U n d e r s t ø t t e d e :

Funktionærer eller Arbejdere, som bor indenfor Bygrænsen, og som er afskedigede uden Pension, eller Enker eller Børn efter saadanne, som er opført i Budgettet med en aarlig Understøttelse, foreslaas udbetalt en Dyrtidshjælp af Halvdelen af 75 % af den aarlige Understøttelse, dog saaledes, at Dyrtidshjælpen udgør mindst 100 Kr. aarlig.

Dyrtidshjælpen udbetales med $\frac{1}{12}$ ved Udgangen af hver Maaned.

A l m i n d e l i g e B e s t e m m e l s e r .

Personer, som oppebærer baade Pension og Understøttelse, kan kun faa Dyrtidshjælp (%-Tillæg) af Pensionen.

Naar en af Kommunen pensioneret Funktionær eller Arbejder erholder Dyrtidshjælp fra Staten, bortfalder Dyrtidshjælpen fra Kommunen, naar den Dyrtidshjælp plus Konpunkturtillæg, han erholder fra Staten, er lig med eller større end Dyrtidshjælpen fra Kommunen, og nedsættes forholdsvis, naar Dyrtidshjælpen plus Konjunkturtillæget fra Staten er mindre end Kommunens Dyrtidstillæg«.

H. P. Christensen forelagde Forslaget. Naar der kun var foreslaaet en mindre Nedsættelse,

var Grunden den, at disse Pensioner laa betydelig lavere end Pensionerne efter 1919, men til Oktober, naar det ny Pristal forelaa, kunde Spørgsmaalet jo tages op igen.

A n d r. C h r i s t e n s e n bemærkede, at der i Indstillingen nævntes 5 %; men det betød vist pro Anno, saa Nedsættelsen i Virkeligheden kun blev $2\frac{1}{2}$ %.

H. P. C h r i s t e n s e n bekræftede dette; men det var altid Skik at beregne Dyrtidstillæget for et helt Aar, og det fremgik ogsaa af Tallene, at det blev $2\frac{1}{2}$ % for indeværende Halvaar.

Indstillingen vedtoges.

17. Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for følgende Ejendomme:

a. (J. Nr. 2²²—1922). Frederiksgade Nr. 5.

b. (J. Nr. 2²³—1922). Sct. Pauls Plads Nr. 9.

Anbefaledes.
